

Lenora.

Üks pulus muistene laulu-jut.

Kas luggu tõsi mai walle?
Si tõhti ma jebda kül kita.
Tul tolle, tul armas ja alle:
Wõib iggawat aega sul wita.

RA 186.

Tartus, trükkitud sel aastal,

G. Laakmanni
kullu ja warraga.

Bibliotheca
universitatis
Dorpatensis

[1851]

186

Der Druck ist gestattet.
Dorpat, d. 1. März 1851.

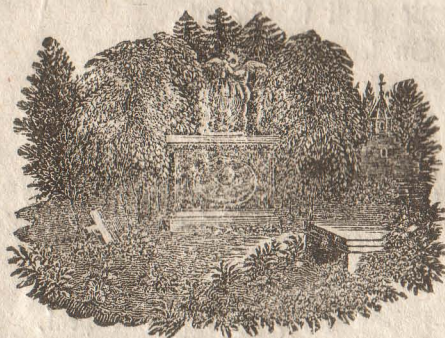
Censor Samson.

2-A

34

100 A

181-A

Lenora.

Lenora wirgus koido eel
Kas' uüenä: uft üles:
„Wött' surm sind, Willem? — ferge meel?
Miks wibid koeo tulles?“ —
Ja olli lippu kannul kaim'd,
Kui wäggi meilt Pramburi läim'd,
Ja sõnumeid ei annud:
Kas neido meles kannud?

Et kuüinglikuid üllemaid
Pik tülli wäffitanud,
On leppilikult mõllemaid
Wast rahho pessitanud;
Ja igga wäggi tralliga,
Ja trummi-, wille-, pilliga
Küüd sõa karrast ruttas,
Ja koeo pole tõttas.

Ja igga, igga sammo peal,
Kus ial teed ja radda,
El's noor' ja wana rōemo heal
Häid sõbru terretada.
Laps, kasa: täno - laulo a'ab!
Lust piga parga fergitab!
Lenora wahtis filmad peast,
Ei leidnud oma teiste seast.

Ja nõuab iggamehhe käest
Ja pärrib peio nime;
Ei ühte ainust sõa, wäest
Aun'd teadust — wägga ime!
Kui wiimsed jõudnud tänawast,
Seal kattes piga juuksed peast,
Ja langes nuttes mahha,
Silmi põrnis mele-pahha.

Kül ema ruttas trööstijaks: —
„Dh, Jēsand! armo paiso!
Mis wigga sul, mo waene laps?“ —
Ja wõttis tütri kaiso.
„„Dh, ema, ema! otsas lõif!
Küüd lõpp'go Ilm ja õnne - päif!
Ei olle armo Jumalal,
Ei õigust kuskil taewa al!“ —

„Dh Jumal! wata meie peal!
Laps! pallu Jēsa - meie!
Mis Jēsand teeb, on mõnne teal:
Kül jõuab abbi seie!“ —
„„Dh, ema, ema! kühhi jut!
Mul kibbe tust ja leina nut!
Mis ait'sid mino palwed?
Mind matt'wad murre talwed.“ —

„Kes Jēsa armo tutt'wustan'd,
Se teab, Ja annab abbi.
Ja kallis Sakramendi and
On tuggewam kui tõbbi.“ —
„„Dh, ema! mis mind põlletab,
Kuis Sakrament seal ullatab?
Kui Sakramenti olleks,
Kust furnul' ello tulleks!“ —

"Et fule, laps! kui pettis mees
Pramburi metsa willus:
Ehk ellab ne armo sees
Tal wõeras kasa, illus?
Laps! teäa armo unusta!
Ei kassu ta sest pattust sa!
Kui surm tal kätte jõuab,
Siis Jēsand kōhnut nõuab."

"Dh, eäa, eäa! otsas kōik!
Mis kaddund, se on läinud!
Surm, surm mo ainus kasso paik!
Miks ollen walgust näinud?!
Mo küinal, kusto iggawest!
Hing surre, kus ei ärkamist!
Ei olle armo Jumalal,
Ei õigust kuskil taewa al!"

"Dh Jēsand! peasta kōhto alt
So lapse hingekese!
Mis keel tal rāgib ruimalalt,
Ei mõista teäa isse!
Laps, unusta siin kaddurwat
Ja mõtle aega, tullewat!
Et kui sa inge eidad
Siis õnsat põlwe leiad." —

"Dh eäa! Mis on õnnis põlw?
Dh eäa! Mis on pōrgu?
Kus Willem, seal mul õnnis põlw!
Kus tedda ei, — mul pōrgu!
Mo küinal, kusto iggawest!
Hing surre, kus ei ärkamist!
Ei Willemita tahha
Ma taewa põlwe nähha." —

Mi jampsis, melest seggane,
Ja kurtis ädda ohtu;
Hing aige, südda wiggane
Läks Jumalaga kōhtu;
Lõi wasto rindu kättega,
Ja ullas kunni õhtuga
Seal kõrgel taewa külles
Kōik tähhed tdufid ülles?

Ja õues, fule! — trap trap trap,
Kui obbu labja mōddin;
Mees seljast mahha rakfatab,
So lārwel sammu wuddin.
Ja fule! fule! — ukse link
Eks kõllisenud: klink, klink, klink!
Ja pida wahhelt püüdwad
Küüd sõnad, mis ni hüüdwad:

"Hõlla, hõlla! Üks lahti te!
Kas maggad, laps! wai waiwad?
On sul weel armo meele?
Kas nuttad, wai kas naerad?" —
"Dh, Willem? Sa ni iljal õöl?
Ma walw'sin praego nutto wööl;
Mul rasked päwad olnud!
Kust siia ratsul tulnud?" —

"Meil sõit on üksnes südda õöl.
Ma tullen kaugelt Pramburist; —
Ja wib'sin iljaks pikkal teel,
Sind kasa tahhan wõtta wist!" —
"Dh, Willem! tuppa fireste!
Lüul puhhub põesaid wingeste,
Dh tõtta, miäo õlma,
Ja soenda fehha külma." —

"Lass' tule oogo winguda,
Lass' puhhuda, mis puhhub!
Si tohhi ma siin wibida,
Must' labbi murru lõhhub.
Kutt' ehte, neio! karga ja
Mo selja tahha saddula!
Meil pennifoorma sadad
Weel täna lõppetada."

"Kas sadda pennifoorma teed
Weel täna wiid mind sāngi?
Kuf laulis jubba õhto õöd,
Si olle nalja māngi." —
"Waat' seal, waat' siin! Ku walgusel!
Kiir sõit on meil ja kooljatel!
Ma wiin sind, fibla māngi,
Weel täna pulma sāngi." —

"Et rägi, kus sul kambri paif?
Kus? kudda pulma sāngi?" —
"Siit kaugel! . . . Willu, weike, waif! . . .
Kaks lauakest, kuus lauda!"
"On mul ka maad?" — "Maad sul ja mul!
Nüüd ehhi, karga, wirt kui tuul!
Ülk pulmalised lootwad,
Kes meie peale ootwad."

Wirt neio eht's, ja kargades
Siis hopsas obbu laudja,
Ja peioft kinni affates
End' kassi warrul hoida;
Ja hop-hop, hop-hop! kiruti,
Laks tullist te neil widuti!
Et mees ja obbu puhhus,
Luld kabja rauast wuhhus.

Ja kurre kae ja parrema,
 Kus pole silma pillad,
 Kuis lendsid arro, nõm ja ma
 Kuis mürrisid fillad! —
 „Kas neiol hirm? . . . Ku walgusel!
 Hurrah! kiir sõit on kooljatel!
 Kas neio kardab kooljaid?“
 „„Dh ei! . . . Et jätta kooljaid!““

Mis kellad seal ja laulo lood?
 Miks keritasid kaarnad?
 Wait! kella-ellin, furma lood
 Dn anda saatmas kooljad.
 Ja matjad jõudsid liggemal,
 Kes kirsto kandsid rami peal.
 Kui konnal krooksotellin
 Dn nende laulo ellin.

„Matt' jägo kunni koidike,
 Kel, laul ja kaebamised!
 Küüd wiin ma koeo noriko;
 Mull' kasa, pulmalised!
 Ea, kõster! tulle kooriga,
 Kul pulma luggu kõrrišta!
 Pap! tulle õnnistama,
 Kui lähme põenutama!“ —

Wail kel ja laul. — Raam kaddunud. —
 Ja teina kutsu wannul
 Dn sihhin-sahhin waimufud
 Tiht musta kabja kannul.
 Ja hop-hop, hop-hop! kiruti,
 Läks tullist te neil widuti,
 Et mees ja obbu puhhus,
 Tuld kabja rauast wuhhus.

Kuis lendsid hää! ja kural kael,
 Mäed, metsad, puud ja põesad!
 Kuis lendsid kural ja hää! kael
 Seal küllad, liinnad, mõisad! —
 „Kas neiol hirm? . . . Ku walgusel!
 Hurrah! kiir sõit on kooljatel!
 Kas neio kardab kooljaid?“ —
 „„Dh, jätta rahhul' kooljaid!““ —

Waat', wata! mis seal wõlla al
 ümb'rattast tantfi lõwad,
 Ku walgusel pool nähtawal
 Ilp-narrud, tule-sõjad.
 „Hoho! Ma-ilma narrakad!
 Kõik tulge, tulis-arrakad!
 Meil' tehke pulma illo,
 Kui lähme sängi willo!“ —

Islarrakad, wuh-wuhhinal!
 Müüd sõitwad nende jälgil,
 Kui tulispasf mis tuhkhinal
 On närtfind lehtid' mängil.
 Ja hop-hop, hop-hop! firuti
 Läks tullist te neil widuti,
 Et mees ja obbu puhhus,
 Tuld kabja ranast wuhhus.

Kuis lendis, mis ku walge paist,
 Kuis lendsid kauge, lähed!
 Kuis lend'sid kõrgel ülle päist
 Müüd taewas, ku ja tähhed!
 „Kas neiol hirm? . . . Ku walgusel!
 Hurrah! kiir sõit on kooljatel!
 Kas neio kardab kooljaid?“
 „„Dh ädda! Jätta kooljaid!“ — —

„Must! must! Mo kõrw on kufke kuul'd —
 Nutt' aega lõppetame . . .
 Must! must! ma märkan foido tuult . . .
 Must! te et koe same! —
 Siin lõppeb, lõppeb meie käik!
 Jo seisab walmis sängi paik!
 Kül koolja sõit on fire!
 Siin meie koddu pire.“ — — —

Kiir sõit neid wiib raud-wärrawast,
 Ei olnud sealgi mahti.
 Üks piitsa plaks, se pörrutas
 Kõik luffud, tabbad lahti.
 Ja laial' lend'sid wärrawad,
 Te käis kest' ana täñawad,
 Kus mitto furno-risti
 Ku walgel seisid püsti.

Ennäe! ennäe! üks filmapilk,
 Huhu! mis kolle luggu!
 Tük tükkilt katkes ride-ilt,
 Ja närtsis mehhe-foggu.
 Ei jänud pääst kui paljas lu,
 Üks näota silm ja furno-su;
 Ja fehha langes fontu,
 Et üena walmis tonti.

Must kargas püsti noršlades,
 Was niñast tulle-õhku;
 Ja kaddus ärra foršlades
 Kui terrakene põhku.
 Ja kissa ulgus tule-ooft,
 Ült wingumine rabba sooft.
 Xenora südda põksus,
 Ja wõitles surma lõksus.

Kül tantšifid ku, iilgufel
 Müüd waimud rõngas: tantš,
 Kui olleks pörgu talgufel
 Mi ulgufiwad antš:
 „Ehk lõhkeš südda! kannata!
 Ei olle kōhhut taewaga!
 Sa olləd kehha annud:
 Keš teab kus inge pannud!“

Meie jures on weel trükkitud ja sada:
Ma:ilm ia mõnda, mis seal sees leida on.
 Tullosašs ja õppetlikufs aewiteks **Ma:rahwale**.
1. funni 5. ande, 68 keša pildifujjudega, maksab
 75 koppika. Igga ande isseärnanis 15 kop.

Sannumetoja. Ehk: Uut ja Wanna. Aastal
 1848 maksab 30 kop., aastal 1849 maksab 25
 kop. ja aastal 1850 maksab 30 kop.

Ma ja merre piltid. Ehk imelikud lug-
 gud lõune:pool Ahwrikas. Üks luggemise
 ramat nore rahwale. Mass. 20 kop.

Peter Pung, kaewandaja poeg, ehk „kes ifka kar-
 dab Summalat, kül Summal tedda awwitat.“
 Mass. 16 kop.

Loomas Westen, Lapo rahwa ufo ärrataja
 Norramaal. Mass. 5 kop.

Jõggi merres, kõnne, isseärnanis nore rahwa
 kasufs, agga ka wannema rahwa õppetusselšs.
 Sakska kelest Ma kele ümberpandud. Mass. 10 kop.

Sippelgas. Esimenne jaggo. Mass. 8 kop.

Mawite pero walgufel. Mass. 10 kop.

Willem Nawi ello:pawad. Mass. 7 kop.

Wagga Senowewa ajalif elloaeg. 4 kuioga. 12 kop.

Griseldis ja Markgrahw Walter. Mass. 7 kop.

Ue aasta sowiminne, üks ande kasšinusše
 sõbradele. Mass. 2 kop.

Aboni üks karja pois ja **Iron** temma saatja
 reišiwad Eteri male. Mass. 6 kop.

Pühha joulo laupäwa õhto, ehk waene
 laps Anton. Mass. 10 kop.

Risti:šöitjad. Üks töššine jut neiš pühha aua rān-
 dajaist, kes ühheteiškümmema aasta saal pärrašt Jesuse
 Kristuse sündimist affašiwad püüdma Jerusalemmi
 linna Turgi rahwa käest ärrawõita.

Reinowadder Rebbane. Üks ennemuistene jut.

L.P.

